

## 326

### **Wet van 27 juni 1990, tot wijziging van de Wet individuele huursubsidie ter verbetering op onderdelen van de mogelijkheden tot een zo doelmatig mogelijke uitvoering van die wet**

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is enige wijzigingen aan te brengen in de Wet individuele huursubsidie ter verbetering op onderdelen van de mogelijkheden tot een zo doelmatig mogelijke uitvoering van die wet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

#### **ARTIKEL I**

De Wet individuele huursubsidie (Stb. 1988, 343)<sup>1</sup> wordt gewijzigd als volgt:

##### **A**

In artikel 1, eerste lid, wordt in onderdeel c de zinsnede «1e. de kosten voor het in bedrijf zijn van:» vervangen door: 1e. de kosten, tot ten hoogste een bij algemene maatregel van bestuur aan te geven bedrag, voor het in bedrijf zijn van:.

##### **B**

In artikel 6, tweede lid, wordt «de artikelen 7 en 8» vervangen door: deze paragraaf.

##### **C**

Ingevoegd wordt een nieuw artikel 9, luidend:

#### **Artikel 9**

1. Onze Minister kan, in overeenstemming met zijn ambtgenoot van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, voor de toepassing van artikel 7 het

bedrag van het minimumloon verhogen, indien en voor zover dat noodzakelijk is om gerechtigden op de voorzieningen, bedoeld in de Algemene Bijstandswet (Stb. 1973, 395), de Toeslagenwet (Stb. 1987, 91), de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (Stb. 1987, 92) en de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen (Stb. 1987, 281), niet ten gevolge van het genieten van die voorzieningen alleen reeds uit te sluiten van de laagste inkomensklasse in huursubsidietabel I.

2. Indien Onze Minister aan het eerste lid toepassing geeft, geldt het aldus verhoogde bedrag van het minimumloon mede als het bedrag van het minimumloon voor de toepassing van artikel 8.

#### D

Artikel 10 wordt gewijzigd als volgt:

1. Het tweede lid komt te luiden:

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid wordt bij de in het eerste lid voorgeschreven optelling van inkomens voor de toepassing van huursubsidietabel I:

a. niet in aanmerking genomen het inkomen van elk van de met de huurder duurzaam samenwonenden in de zin van artikel 4, eerste lid, onder b, die van de hierbedoelde personen bij toepassing van het eerste lid niet het hoogste in aanmerking te nemen inkomen heeft, met dien verstande dat indien twee of meer personen het hierbedoelde hoogste inkomen hebben Onze Minister bepaalt van welke persoon het inkomen in aanmerking wordt genomen;

b. elk in aanmerking te nemen inkomen dat negatief is op nul gesteld;

c. van elk in aanmerking te nemen inkomen dat niet is het inkomen van de huurder, diens echtgenoot of een met de huurder duurzaam samenwonende in de zin van artikel 4, eerste lid, onder b, een bedrag buiten beschouwing gelaten dat gelijk is aan f 7000,- of zoveel minder als het inkomen van betrokkene bedraagt.

2. In het derde en vierde lid wordt «25 procent» vervangen door: 15 procent.

#### E

Na artikel 10 wordt ingevoegd een artikel 10a, luidend:

#### Artikel 10a

Voor zover een of meer van de personen, bedoeld in artikel 10, eerste lid, geen binnenlandse belastingplichtige zijn in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, geldt in afwijking in zoverre van artikel 10 het inkomen voor het geval men voor alle inkomensbestanddelen binnenlandse belastingplichtige was geweest. Indien een gedeelte van het inkomen van Nederlandse inkomstenbelasting is vrijgesteld ingevolge bepalingen van internationaal recht als bedoeld in artikel 40 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Stb. 1959, 301) geldt het inkomen voor het geval geen vrijstelling was verkregen.

#### F

Artikel 11 vervalt.

#### G

Artikel 20, eerste en tweede lid, komen te luiden:

1. Indien in verband met het totstandkomen van de huur en verhuur van woonruimte de aanvrager eerst na de aanvang van het tijdvak,

bedoeld in artikel 2, vijfde lid, huurder is geworden, wordt de bijdrage vastgesteld op het bedrag, dat overeenkomstig de in de paragrafen 1 tot en met 5 gegeven regels is berekend, herberekend naar evenredigheid van het aantal volle kalendermaanden dat op de datum waarop de aanvrager huurder is geworden, van bedoeld tijdvak nog resteert.

2. In het geval, bedoeld in het eerste lid, wordt in de paragrafen 1 en 4 en in artikel 21, eerste lid, in plaats van «op 1 juli» gelezen: op de datum waarop de aanvrager van de bijdrage huurder is geworden.

H

Aan het slot van artikel 22 wordt een volzin toegevoegd, luidend:

Bij de nadere beslissing worden mede vastgesteld het bedrag dat betrokkene als gevolg van de nadere vaststelling aan de Staat verschuldigd is en de termijn waarbinnen betaling van het verschuldigde bedrag moet hebben plaatsgevonden.

I

In artikel 23, eerste lid wordt de zinsnede «Het bedrag, dat de bijdrage, die aan de huurder is verstrekt, naar boven afwijkt van de overeenkomstig artikel 10, derde lid, laatste volzin, dan wel het vierde lid van genoemd artikel of artikel 22 voor dat tijdvak nader vastgestelde bijdrage» vervangen door: Het in artikel 22, tweede volzin, bedoelde bedrag.

J

Na artikel 23 wordt een nieuw artikel 23a ingevoegd, luidend:

#### **Artikel 23a**

1. Wordt niet binnen de daarbij gestelde termijn voldaan aan een eerste vordering tot betaling van het in artikel 22, tweede volzin, bedoelde bedrag dan kan Onze Minister bij aangetekende brief de betrokkene aanmanen binnen een daarbij te stellen termijn van ten minste vier weken na de dagtekening van die brief alsnog het daarin vermelde bedrag te voldoen. Volgt op deze aanmaning de betaling niet binnen de gestelde termijn dan kan Onze Minister een dwangbevel uitvaardigen, mede brengend het recht om de roerende en onroerende goederen van de betrokkene zonder vonnis aan te tasten.

2. De invordering bij dwangbevel geschiedt door de zorg van de in het dwangbevel aangewezen ontvanger der directe belastingen. De betekening en de tenuitvoerlegging van het dwangbevel geschieden op de bij het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering ten aanzien van vonnissen en authentieke akten voorgeschreven wijze door ambtenaren der directe belastingen, met dien verstande dat in afwijking in zoverre daarvan de artikelen 15quater en 20, tweede lid, van de wet van 22 mei 1845 (Stb. 1926, 334) op de invordering van 's Rijks directe belastingen van toepassing zijn.

3. Na de betekening van het dwangbevel kan uitsluitend worden betaald ten kantore van de ontvanger der directe belastingen, bedoeld in het tweede lid, of, bij inbeslagneming, in handen van de met de beslaglegging belaste ambtenaar der directe belastingen.

4. Bij de invordering van het verschuldigde zijn de artikelen 7, 7bis en 17 van de wet van 22 mei 1845 op de invordering van 's Rijks directe belastingen van overeenkomstige toepassing. De bevoegdheden omschreven in die artikelen, komen toe aan de ontvanger der directe belastingen, bedoeld in het tweede lid, zolang hij met de invordering van het verschuldigde bij dwangbevel is belast.

5. De kosten van de invordering bij dwangbevel worden berekend volgens de bepalingen van de Kostenwet invordering rijksbelastingen (Stb. 1969, 83). Het recht van invordering bij dwangbevel strekt zich uit tot deze kosten.

6. Verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel wordt betekend ten kantore van de ontvanger der directe belastingen, bedoeld in het tweede lid, en moet, op straffe van nietigheid, bevatten keuze van domicilie binnen het gerechtelijk arrondissement waar de in dit lid bedoelde ontvanger zijn kantoor houdt, met dagvaarding van Onze Minister voor de rechtbank van dat arrondissement.

7. Van verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel ten kantore van de ontvanger betekend, geeft deze ten spoedigste kennis aan Onze Minister, onder overlegging van de te zijner beschikking staande bescheiden.

8. Het verzet stuit de aanvang of de voortzetting van de tenuitvoerlegging niet, behoudens de bevoegdheid van de geëxecuteerde om daarop in kort geding door de president van de genoemde arrondissementsrechtbank te doen beslissen.

9. Verzet tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan nimmer zijn gericht tegen de wettigheid van de vordering of de hoogte van het verschuldigde bedrag, noch zijn gegrond op de bewering dat de aanmaning niet is ontvangen.

#### K

In artikel 25 wordt aan het slot van onderdeel d, onder vervanging van de punt door een komma, toegevoegd: een en ander met inachtneming van artikel 7, eerste lid, onder a.

#### L

In artikel 27, derde lid, wordt de zinsnede «datum, waarop de huur is ingegaan dan wel de woning ter beschikking is gesteld» vervangen door: datum waarop de aanvrager huurder is geworden.

#### M

Aan artikel 29 wordt een derde lid toegevoegd, luidend:

3. Bij algemene maatregel van bestuur aangewezen openbare lichamen zijn verplicht op een bij die algemene maatregel van bestuur geregelde wijze gegevens te verstrekken, die voor de juiste toekenning van bijdragen op voet van deze wet van belang zijn.

#### N

Na artikel 29 wordt een nieuw artikel 29a ingevoegd, luidend:

#### **Artikel 29a**

1. Indien de bijdrage ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verstrekt als gevolg van het niet of niet voldoende nakomen van de verplichting tot het verstrekken van gegevens, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, en degene aan wie de bijdrage is verstrekt wist of redelijkerwijs had kunnen weten dat ten onrechte of tot een te hoog bedrag een bijdrage is verstrekt, kan Onze Minister bij zijn nadere beslissing omtrent de bijdrage bepalen dat het in artikel 22, tweede volzin, bedoelde bedrag wordt verhoogd met 25 procent, doch ten hoogste f 500,—.

2. Artikel 23a is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 30, eerste lid, komt te luiden:

1. De bijdrage wordt in gedeelten uitbetaald, telkens over een door Onze Minister te bepalen tijdvak van ten hoogste drie maanden, na afloop van dat tijdvak.

## ARTIKEL II

1. Indien het bij koninklijke boodschap van 14 juni 1988 ingediende voorstel van wet inzake invordering van rijksbelastingen, andere dan invoerrechten en accijnzen (Invorderingswet 1990) (Kamerstukken II 1988/89, 20 588) tot wet wordt verheven, komt met ingang van het tijdstip van inwerkingtreding van die wet in afwijking van artikel I, onderdeel J van deze wet artikel 23a van de Wet individuele huursubsidie te luiden:

### Artikel 23a

1. Wordt niet binnen de daarbij gestelde termijn voldaan aan een eerste vordering tot betaling van het in artikel 22, tweede volzin, bedoelde bedrag dan kan een door Onze Minister aan te wijzen ambtenaar bij aangetekende brief de betrokkene aanmanen binnen een daarbij te stellen termijn van tenminste vier weken na de dagtekening van die brief alsnog het daarin vermelde bedrag te voldoen.

2. Indien de schuldenaar na aanmaning in gebreke blijft, kan de invordering van het verschuldigde bedrag en de aanmaningskosten geschieden bij een door de ambtenaar, in naam van de Koning, uit te vaardigen dwangbevel, dat meebrengt het recht om de roerende en onroerende goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten.

3. De betekening en de tenuitvoerlegging van een dwangbevel geschieden door de zorg van de ontvanger bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel c, van de Invorderingswet 1990 en door de belastingdeurwaarder bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel d, van die wet met toepassing van de artikelen 13, 14 en 18 van die wet.

4. Zolang de ontvanger met de zorg voor de invordering is belast, kan hij een vordering doen op grond van artikel 19 van de Invorderingswet 1990 alsmede verrekenen op grond van artikel 24 van die wet.

5. De ontvanger kan zolang hij met de zorg voor de invordering is belast onder door hem te stellen voorwaarden aan een schuldenaar voor een bepaalde tijd schriftelijk uitstel van betaling verlenen. Gedurende het uitstel wordt de dwanginvordering geschorst. Het uitstel kan tussentijds schriftelijk worden beëindigd.

6. Met betrekking tot het verzet tegen de tenuitvoerlegging van een dwangbevel is artikel 17 van de Invorderingswet 1990 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat in dat artikel voor «de ontvanger die het dwangbevel heeft uitgevaardigd» telkens moet worden gelezen: de met de tenuitvoerlegging van het dwangbevel belaste ontvanger.

7. De kosten van aanmaning en van verdere vervolging worden berekend op voet van de Kostenwet invordering rijksbelastingen (Stb. 1969, 83). De artikelen 6 en 7 van de Invorderingswet 1990 zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Indien het eerste gedeelte van de Invoeringswet Boeken 3, 5 en 6 nieuw Burgerlijk Wetboek (Kamerstukken II 1989/90, 21 418) in werking treedt, worden in het in het eerste lid opgenomen artikel 23a de volgende wijzigingen aangebracht.

1. In het tweede lid vervalt «, in naam van de Koning,» alsmede «, dat meebrengt het recht om de roerende en onroerende goederen van de schuldenaar zonder vonnis aan te tasten».



2. In het derde lid wordt «de artikelen 13, 14 en 18 van die wet» vervangen door: de artikelen 13 en 14 van die wet.

### ARTIKEL III

Artikel I, onderdeel C, van de Wet van 21 juni 1989 tot aanpassing van de Wet individuele huursubsidie naar aanleiding van de voorstellen van de commissie tot vereenvoudiging van de loonbelasting en de inkomstenbelasting (Stb. 242) komt te luiden:

C

In artikel 6, eerste lid, wordt de zinsnede «De huursubsidietabellen I en II» vervangen door: De huursubsidietabellen I, IA, II en IIA.

### ARTIKEL IV

Deze wet is niet van toepassing op aanvragen om en verstrekkingen van een bijdrage als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet individuele huursubsidie, die betrekking hebben op tijdvakken, als bedoeld in artikel 2, vijfde lid, van die wet, die zijn verstreken vóór de datum van inwerkingtreding van deze wet, met dien verstande dat in die gevallen het bij deze wet vastgestelde artikel 23a van de Wet individuele huursubsidie toepassing kan vinden, indien in het desbetreffende geval bij de nadere vaststelling van de hierbedoelde bijdrage is voldaan aan artikel 22 van genoemde wet, zoals dat na de inwerkingtreding van deze wet is komen te luiden.

### ARTIKEL V

De tekst van de Wet individuele huursubsidie wordt door Onze Minister van Justitie in het Staatsblad geplaatst.

### ARTIKEL VI

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 juli van een bij koninklijk besluit te bepalen jaar.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 27 juni 1990

Beatrix

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,  
E. Heerma

Uitgegeven de *achtentwintigste* juni 1990

De Minister van Justitie  
E. M. H. Hirsch Ballin

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:  
Kamerstukken II 1988/89, 1989/90, 21 032  
Hand. II 1989/90, blz. 3267-3277;  
3297-3209; 3332-3333;  
Kamerstukken I 1989/90, 21 032 (184, 184a, 184b, 184c)  
Hand. I, 1989/90, zie: Hand. I d.d. 26 juni 1990

<sup>1</sup> Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 juni 1989, Stb. 242.